

Portret Anthony Vine
tekst: Jan Nieuwenhuis

NL

De klankwereld van Anthony Vine is monolithisch, een ondoordringbare eenheid. Het voelt ruw, zoals metaal. Ontoegankelijk zelfs, maar als je er een tijdje omheen beweegt brokkelt de structuur af. Of beter, er ontstaan kleine openingen; ingangen verschijnen terwijl het materiaal warm en vloeibaar wordt. Onder het oppervlak schuilt een prachtige veranderende microtonale wereld.

Vines muziek is tegelijkertijd statisch en kneedbaar. "Voor mij is geluid een fysiek object. Ik benader muziek met een sculpturale blik. Het is een visueel aspect dat een verscheidenheid aan vormen kan aannemen. Soms gebruik ik de metafoer van geologische lagen. Neem de Grand Canyon, daar zijn gigantische rotsen waar je de individuele sedimentaire lagen van tijdperken kan zien. Ik probeer verschillende geluiden langzaamaan scherp te stellen terwijl de muziek zich ontvouwt."

Het werk van Vine vertoont een sterke connectie met visuele kunst. Het stuk *For Agnes Martin* bijvoorbeeld, genoemd naar de gelijknamige kunstenares: "Haar werk is extreem statisch en sober. Mijn compositie is dynamischer maar er zijn overeenkomsten. Ik volg een bleek toonpalet; er zit een eenkleurig gevoel in dat lijkt op haar werk." Zelfs de geïmpliceerde beweging van een schilderij kan een inspiratie voor een muzikale structuur vormen: "Ik herinner mij een enorm schilderij van Anselm Kiefer in het Ludwig Museum in Keulen, een kolossaal, donker en spiraalvormig oppervlak van dikke, met modder en gras gevulde verf. Het was zo muzikaal en door de tijd gestuurd. Dat heb ik gebruikt voor het orkeststuk *Transmission*."

Naast Vines interesse in de visuele kunst voelt hij zich aangetrokken tot de danswereld. *From a Forest of Standing Mirrors* ontleent zijn naam aan *Umwelt*, een choreografie van Maguy Marin. Tussen manshoge spiegels voeren dansers alledaagse activiteiten uit. Tegelijkertijd klinkt er constant een obstinate laag witte ruis. "Choreografie is erg belangrijk geweest voor mijn werk. Vroeger werkte ik veel samen met choreografen. Toen maakte ik een vastgelegde soundtrack. Tegenwoordig speel ik live geïmproviseerde stukken als sonisch contrapunt." Dans heeft een aanzienlijke invloed gehad op de ontwikkeling van Vines muziek: "ik ben instrumenten en musici meer als lichamen in choreografische handeling met een sonisch resultaat gaan zien."